

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Demokracia, jo më si vlerë lirie
ADRESA	https://www.gazetatema.net/blogu-tema/demokracia-jo-me-si-vlere-lirie-i585362
BURIMI	gazetatema.net
GJENDJA	online

KOHA

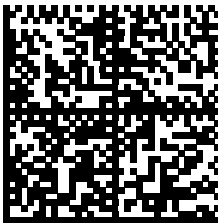
KAPUR NGA NE	11 shtator 2026, 10:29:47 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	11 shtator 2026, 10:30:39 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	d58d2a446d00951dfcb61dd5f1a7ce068eeefeb7fdd4a475e176aeec1c7a587a
TEKSTI	db27b0aef489e6a64c8e0b2209c737b1cce30397be1de283199629f463e65d04
PAMJA	f133210100e4e12d2be7d200f7ff2feb7d4462a55b6bec09bee7da56b8ab9368

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	23e23aa179eba9b28d0d815e43b1fa6449d20c7379a27aead595db5d58202c32
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	c5d4f18c1372e286dcfa2ead5cacb7df1dd7896145b666162f010e6a361385f7
ANKORIMI	submitted — dërguar, ende pa bllok <i>Deri te blloku, kjo provon integritetin, jo kohën.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahajo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/23e23aa179eba9b28d0d815e43b1fa6449d20c7379a27aead595db5d58202c32>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

- [Politika](#)
- [Sociale](#)
- [Kronika](#)
- [Ekonomia](#)
- [Editorial](#)
- [Antena](#)
- [Blog](#)
- [Rajoni](#)
- [Bota](#)
- [Kulturë](#)
- [Sport](#)
- [Lifestyle](#)

 English

Built and Monetized by

[Kontakt](#)

 English

1 e [Demokracia, jo me si vlerë lirie](#) Vdekja e Giorgos Mazonakis, kamerat zbulojne nje tjetër mister! Çfare nuk perputhet ne deshmitë e mjekeve! joshur nga Putini, Xi dhe '17 fundit

Demokracia, jo më si vlerë lirie

11 Shtator 2026, 12:30 Blog Nga Ilir Demalia

Amerika përballë vetvetes. Çfarë po ndodh me Trumpin dhe çfarë do të vendosin amerikanët në nëntor?

Ka momente në historinë e një vendi kur një deklaratë politike nuk është më thjesht një deklaratë politike. Ajo bëhet simptomë.

Simptomë e një ndryshimi më të thellë në shoqëri, në politikë, në marrëdhënien e qytetarit me pushtetin dhe, mbi të gjitha, në mënyrën se si një shoqëri e kupton demokracinë.

Fjalimi i Donald Trumpit në Dallas, në konventën republikane të kësaj jave, mund të jetë një nga këto momente.

Presidenti amerikan premtoi se nëse republikanët ruajnë kontrollin e Dhomës së Përfaqësuesve dhe Senatit në zgjedhjet e nëntorit, amerikanët e rritur do të marrin nga 5 mijë dollarë, të ashtuquajturin "Trump dividend". Trump e paraqiti këtë si një përfitim që do të vijë nga fuqia ekonomike e Amerikës dhe nga të ardhurat e tarifave. Por detajet e financimit, mënyra e zbatimit dhe vetë miratimi i një programi të tillë mbeten të paqarta dhe do të kërkonin veprim të Kongresit. (Shkruan Reuters)

Por unë nuk mendoj se pyetja kryesore është nëse amerikanët do të marrin apo jo 5 mijë dollarë.

Pyetja është shumë më e madhe:

Çfarë po i ndodh demokracisë amerikane?

Sepse demokracia nuk është thjesht të votosh. Demokracia është të zgjedhësh. Dhe të zgjedhësh do të thotë të krahasosh ide, vlera, programe, karaktere dhe vizione për të ardhmen e vendit.

Kur vota fillon të lidhet drejtpërdrejt me një përfitim financiar që premtohet nga pushteti, marrëdhënia midis qytetarit dhe shtetit fillon të ndryshojë. Qytetari rrezikon të mos shihet më si qytetar. Fillon të shihet si votues-konsumator.

Dhe vota, nga një shprehje e vullnetit politik, rrezikon të shndërrohet në një transaksion. Amerika nuk u ndërtua kështu

Amerika nuk u bë Amerikë sepse kishte politikanët më të mirë në botë.

As sepse nuk kishte korrupsion, konflikte, skandale apo presidentë të këqij. Amerika u bë model sepse ndërtoi diçka më të rëndësishme se individi: institucionin.

Presidenti nuk ishte Amerika.

Kongresi nuk ishte Amerika.

Asnjë parti nuk ishte Amerika.

Amerika ishte Kushtetuta, ligji, institucionet dhe qytetari.

Kjo është arsyeja pse ky vend kaloi një luftë civile, dy luftëra botërore, Depresionin e Madh, Watergate, skandale presidenciale, vrasje politike, konflikte racore dhe kriza të panumërta.

Presidentët shkuan.

Institucionet mbetën.

Kjo ishte fuqia e Amerikës.

Dhe pikërisht këtu qëndron shqetësimi im për Amerikën e sotme.

Jo thjesht te Donald Trump.
Por te personalizimi i politikës amerikane.

Trump nuk e krijoi krizën. Ai e kuptoi atë.
Do të ishte shumë e thjeshtë të thuhej se Trump është shkaku i krizës amerikane.
Nuk është.
Trump është edhe produkt i saj.
Ai nuk krijoi mosbesimin ndaj Washingtonit.
Nuk krijoi zemërimin e klasës së mesme dhe punëtore.
Nuk krijoi krizën e emigracionit.
Nuk krijoi inflacionin.
Nuk krijoi pakënaqësinë ndaj elitave politike.

Nuk krijoi ndjenjën e miliona amerikanëve se politika amerikane nuk i dëgjon më.

Trump i kuptoi këto më mirë se shumë politikanë të tjerë.
Dhe i ktheu në kapital politik.
Kjo është forca e tij.
Ai i foli një Amerike që ishte lodhur nga gjuha burokratike e Washingtonit.

Një Amerike që nuk kërkon më vetëm fjalime mbi demokracinë, por kërkon të dijë:
Sa kushton benzina?
Sa kushton ushqimi?
Sa kushton shtëpia?
Sa kushton sigurimi shëndetësor?
Çfarë do të ndodhë me vendin e punës?
Çfarë do të ndodhë me kufirin?
Çfarë do të ndodhë me Amerikën në botë?
Këtu qëndron paradoksi.

Trump është i fortë sepse establishmenti amerikan është dobësuar.

Por pikërisht sepse ai është bërë kaq i fuqishëm, lind pyetja tjetër:

A mund të bëhet një demokraci e madhe shumë e varur nga një individ?

Trump e ka kthyer nëntorin në referendum për veten

Kjo është ajo që po ndodh sot.
Zgjedhjet e nëntorit janë zgjedhje për Kongresin. Por Trump po përpiqet t'i kthejë ato në një referendum për veten.

Ai madje u ka kërkuar votuesve të sillen sikur ai vetë të jetë në fletën e votimit.

Kjo është një strategji politike shumë e qartë. Trump e di se në zgjedhjet presidenciale personaliteti i tij mobilizon miliona votues.

Por zgjedhjet midterm janë ndryshe.
Nuk votohet për presidentin.
Votohet për Kongresin.

Dhe historikisht partia e presidentit shpesh humbet terren në zgjedhjet e mesmandatit.

Prandaj Trump po përpiqet të bëjë diçka të pazakontë: ta vendosë veten në qendër të një zgjedhjeje ku emri i tij nuk është në fletën e votimit.

Dhe kjo shpjegon edhe premtimin e 5 mijë dollarëve.

“Nëse republikanët fitojnë, ju fitoni.”

Por demokracia nuk duhet të funksionojë kështu.
Në demokraci, qytetari duhet të thotë:
“Nëse programi juaj është i mirë, unë votoj për ju.”

Jo:
“Nëse më jepni diçka, unë votoj për ju.”

Ky është ndryshimi midis qytetarit dhe klientit.

Por edhe demokratët nuk mund të fshihen pas Trumpit

Këtu duhet të jemi të drejtë.

Problemi i Amerikës nuk zgjidhet duke thënë:

“Trump është i keq, prandaj votoni Demokratët.”

Kjo nuk është alternativë.

Kjo është vetëm kundërshtim.

Partia Demokratike ka krizën e saj të identitetit, të besueshmërisë dhe të lidershit.

Një pjesë e madhe e elektoratit amerikan nuk kërkon më vetëm një luftë kundër Trumpit.

Kërkon një alternativë.

Kërkon ekonomi.

Kërkon siguri.

Kërkon institucione funksionale.

Kërkon një politikë që nuk jeton vetëm nga frika ndaj kundërshtarit.

Dhe pikërisht këtu do të jetë testi i madh i Demokratëve në nëntor.

Nëse ata e kthejnë zgjedhjen vetëm në: “Trump duhet të ndalet” mund të fitojnë disa vende.

Por nëse duan të ndërtojnë një shumicë të re amerikane, duhet të përgjigjen në pyetjen:

“Çfarë do të bëjmë ne?”

Nëntori do të jetë një test i Amerikës

Zgjedhjet e 3 nëntorit nuk do të jenë vetëm për 435 vendet e Dhomës së Përfaqësuesve dhe 34 vende të Senatit.

Do të jenë një test politik për Trumpin.

Një test për Partinë Republikane.

Një test për Demokratët.

Por mbi të gjitha, një test për votuesin amerikan.

Sot, erërat politike nuk duken të lehta për republikanët.

Sondazhet e fundit tregojnë se Trump ka një vlerësim negativ dhe se demokratët kanë avantazh në votën e përgjithshme për Kongresin. Një sondazh i Emerson në gusht, për shembull, e vendoste votën kombëtare hipotetike për Kongresin 51% për demokratët kundrejt 43% për republikanët, ndërsa miratimi i Trumpit ishte 40% kundrejt 56% mosmiratim. (Emerson pooling)

Por Amerika nuk zgjedh Kongresin me një sondazh kombëtar.

E zgjedh me qindra gara të veçanta.

Dhe republikanët ende kanë rrugë për të mbrojtur shumicën e tyre.

Prandaj është shumë herët për të shpallur fituesin.

Dhe këtu kthehemi te 5 mijë dollarët.

A do ta ndryshojë kjo premtim votën e amerikanëve?

Ndoshta disa.

Ndoshta shumë.

Por problemi më i madh nuk është nëse dikush do të votojë për 5 mijë dollarë.

Problemi është nëse vota amerikane po humbet kuptimin e saj si shprehje e lirisë politike.

Një votë nuk kushton 5 mijë dollarë.

Një votë kushton shumë më tepër.

Ajo kushton Kushtetutën.

Kushton lirinë e fjalës.

Kushton gjykatat e pavarura.

Kushton Kongresin që mund t'i thotë “jo” presidentit.

Kushton shtypin e lirë.

Kushton transferimin paqësor të pushtetit.

Kushton dinjitetin e qytetarit.

Vlera e votës është pikërisht se ajo nuk ka çmim.

Dhe kjo është ajo që Amerika nuk duhet të harrojë.

Amerika përballë vetvetes

Amerika sot nuk është në prag të zhdukjes së demokracisë.

Por Amerika është në një moment të rëndësishëm të provës së demokracisë së saj

...në Amerikë është në një moment të rëndësishëm të përcës së demokracisë së saj.

Sepse demokracitë nuk shkatërrohen gjithmonë me tanke. Ndonjëherë ato dobësohen shumë më ngadalë.
Kur qytetari humbet besimin te institucionet.
Kur partia bëhet më e rëndësishme se vendi.
Kur lideri bëhet më i rëndësishëm se institucioni.
Kur kundërshtari politik trajtohet si armik.
Kur zgjedhjet bëhen referendum për një njeri.
Dhe kur vota fillon të trajtohet si një mall që mund të blihet.

Kjo është arsyeja pse nëntori do të jetë shumë më i rëndësishëm se një fitore republikane apo demokrate.

Amerikanët do të duhet t'i përgjigjen një pyetjeje të thjeshtë, por historike:

Çfarë është demokracia për ne?

Një çek?

Një parti?

Një president?

Apo një vlerë?

Amerika ka kaluar luftë civile, kriza ekonomike, luftëra botërore dhe kriza të panumërta politike.

Dhe gjithmonë ka dalë nga to sepse ka pasur një bindje themelore: pushteti kalon, por liria duhet të mbetet.

Ndoshta ky është edhe testi i madh i Amerikës së vitit 2026.

Jo nëse Trump do të fitojë apo humbasë.

Jo nëse republikanët do të mbajnë Senatin apo Dhomën.

Por nëse qytetari amerikan do të vazhdojë ta shohë veten si pronar të demokracisë, apo do të fillojë ta shohë veten si përfitues të saj.

Sepse në momentin që qytetari bëhet vetëm përfitues, demokracia fillon të humbasë kuptimin.

Dhe nëse qytetari është pronar, asnjë president nuk mund ta blejë votën e tij.

Vota nuk është mall.

Vota nuk ka çmim.

Dhe demokracia nuk është transaksion.

Lini një Përgjigje

Koment *

Emër *

POSTOJE KOMENTIN

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.